

EL TEMPS

Caixa Penedès busca soci fora de casa

L'entitat de Vilafranca del Penedès aparca l'opció de Laietana i ara vol un acord amb una caixa o més de fora de Catalunya. Mentrestant, Sa Nostra es desvincula del projecte de Banca Cívica amb entitats espanyoles. Què poden tenir en comú Sa Nostra i Caixa Penedès? Hi ha qui parla d'una possible intervenció de Sa Nostra per a resoldre les discrepàncies entre les dues caixes catalanes.

El ball per trobar parella, o família, en el sistema financer català, arriba a les darreres cançons. Caixa Penedès i Caixa Laietana continuen sense agradar-se, malgrat que

el juliol passat semblava que havien emprès una aventura. Les negociacions per a una fusió, que donaria lloc a una entitat financera amb uns actius de prop de 32.000 milions d'euros, co-

mençaven amb fermesa, però aviat van començar els malentesos en aquesta relació un xic forçada per les circumstàncies. Mentre Caixa Sabadell, Terrassa, Girona i Manlleu s'unien i transmetien una imatge sòlida, i Caixa Catalunya, Tarragona i Manresa també iniciaven el procés –amb més conflictivitat laboral i pel repartiment de poder–, l'entitat penedesenca i la del Maresme no acabaven de trobar el seu lloc. Des del desembre passat, “la negociació és estancada”, assegura el director general de Caixa Penedès, Ricard Pagès: “No sé dir si la negociació es reprendrà o no. Hi ha discrepàncies de criteris en els plans de futur d'ordre tècnic, que fan molt difícil de caminar junts.” Sigui com sigui, els projectes de l'entitat del Penedès no inclouen “esperar cap trucada de Laietana”, sinó una segona etapa que mira fora de Catalunya. Segons que va explicar el director general de Caixa Penedès a la presentació dels resultats de l'entitat, que va tancar el 2009 amb uns beneficis de 40,6 milions d'euros (un 49,3% menys que el 2008), la prioritat ara és un sistema institucional

de protecció (SIP), és a dir, una solució a mig camí entre la fusió dins de Catalunya i una fusió amb una entitat forana. Caixa Penedès, que assegura que té “totalment assumit” que ha de tendir cap a processos de concentració, es vanta de tenir molts candidats per a una SIP: “No tenim por de quedar-nos sense parella, perquè tenim més pretendents que no volem. Ens truquen moltes entitats perquè la nostra xarxa d’oficines és molt potent”, remarca Pagès, que també admet que ha rebut trucades d’entitats financeres que voldrien absorbir Caixa Penedès. Però l’absorció no forma part dels plans de l’entitat.

Què permetria una SIP amb algunes altres entitats de l’estat espanyol? El manteniment de la marca, la seu social i l’obra social de l’entitat, a més d’una col·laboració molt útil en qüestions financeres, de gestió d’activitats i serveis centrals. Ara bé, tothom, també Caixa Penedès, és conscient que les SIP, anomenades *fusions fredes* o *virtuals*, impliquen enfilat el camí d’una fusió final. De moment, encara no s’ha acabat cap procés de SIP a l’estat espanyol, ateses les grans dificultats legals i fiscals que significa, però és una opció que ja han triat diverses entitats financeres davant una data clau. El 30 de juny s’acaba el termini per a acollir-se a les ajudes del FROB, destinades a noves entitats financeres que s’hagin agrupat i que compleixin uns requisits de solvència. El FROB no és cap regal de diner públic, sinó un préstec –a interessos elevats, val a dir-ho–, que l’entitat ha de retornar en un període concret.

Però aquest termini no sembla haver condicionat l’aposta de Caixa Penedès. Ricard Pagès assegura que “també podríem fer una SIP sense recórrer al FROB”. Qui en pot ser candidat? En tenen molts, asseguren, però sigui com sigui ha de ser una o diverses caixes “sòlides, amb una bona xarxa d’oficines fora de Catalunya, amb uns bons serveis centrals i que el resultat final superi àmpliament els 50.000 milions d’euros en actius”. L’exigència posa el llistó alt. Caixa Penedès suma uns actius de 23.000 milions d’euros i, per tant, hauria de buscar un soci que pel cap baix fos tan potent com l’entitat del Penedès.

Alguns experts apunten que Sa Nostra podria ser la tercera peça necessària per a un acord entre Penedès i Laietana

La voluntat de Caixa Penedès de buscar un aliat fora de Catalunya no toparia, segons Ricard Pagès, ni amb la Generalitat ni amb el Banc d’Espanya, que “coneixen perfectament els nostres plantejaments i no ens posen traves a res”. Però l’entitat no tem quedar-se sola temporalment, fins al punt que les seves anàlisis financeres i de conjuntura econòmica li donen beneficis, tot i que molt menors, per al 2010 i el 2011, en cas de continuar essent una sola caixa d’estalvis.

Sa Nostra, intermediària? Si bé l’entitat no ha donat ni un sol nom dels pretendents que pot tenir, la caixa d’estalvis de l’Aragó (CAI) apareix a les travesses. Però per a obtenir un cert volum caldrien més socis, perquè totes dues tot just arribarien a 37.000 milions d’actius. I aquí apareix un altre nom, Sa Nostra, i també, novament, Laietana. Segons que ha pogut saber EL TEMPS, hi ha sobre la taula la possibilitat que Sa Nostra fes d’intermediària en les males relacions entre Penedès i Laietana, per mirar de segellar un acord a tres bandes. Els consellers català i balear sembla que estan al corrent d’aquesta possibilitat, i els experts consultats la consideren factible, perquè “ara mateix Sa Nostra no té encaix amb més entitats, mentre que amb Penedès i Laietana compartirien sinergies financeres i també d’obra social, pel fet de pertànyer totes tres a territoris amb una mateixa llengua i una mateixa cultura”.

El resultat de l’operació seria una entitat financera amb uns actius de quasi 50.000 milions d’euros. Als 32.000 milions que sumen Penedès i Laietana s’hi afegirien els 14.300 de l’entitat balear. Sobre aquesta qüestió, el director general de Caixa Penedès va donar una resposta laconica: “No n’estic al cas.” Amb tot, la renúncia del consell d’administració de Sa Nostra d’incorporar-se al projecte de Banca Cívica –que havia d’aplegar l’entitat balear, Caja Canarias, Caja Navarra i potser també

Caja Burgos– podria anar en aquesta direcció. Els motius de la retirada no queden prou clars, però diverses fonts apunten que l’entitat balear no està d’acord amb el pes que tindria dins el futur grup. Sa Nostra és, de les quatre caixes implicades, la segona en volum d’actius, però la menys sanejada de totes quatre si se’n mesuren els índexs de morositat –superava el 5% a mitjan 2009– i de capitalització. Segons la ponderació de tots els paràmetres, Sa Nostra seria la tercera, o fins i tot la quarta, en representació i capacitat de decisió al consell d’administració de la futura SIP. Sigui com sigui, l’entitat presidida per Fernando Alzamora ha de cercar aliances. El Banc d’Espanya ha deixat clar unes quantes vegades que gairebé cap caixa no està en condicions de quedar-se al marge de la reorganització del sistema, i moltes d’aquestes entitats han de recórrer al FROB per garantir la solvència futura. I FROB vol dir fusió o SIP.

Més aliats per a Sa Nostra. Sa Nostra sembla que té damunt la taula més opcions, cosa que podria ser un dels motius pel qual ha descartat el projecte de Banca Cívica. L’entitat balear pot estudiar la incorporació al projecte d’integració entre Caja Múrcia, Caja Cantabria, Cajastur i CaixaNova. I aquesta és l’opció que més agrada al govern balear, perquè considera que integra caixes de dimensió similar i amb una participació homogènia en els recursos aportats. Aquesta fusió podria assolir els 120.000 milions d’euros en actius. L’executiu balear desitja que Sa Nostra s’integri en algun projecte abans del 30 de juny, quan expira el termini per a acollir-se al FROB, per tal de poder obtenir finançament internacional per fer front als venciments que Sa Nostra té per al 2010 i el 2011.

Tenint en compte que les fusions entre entitats financeres de diversos territoris de l’estat espanyol són massa complexes políticament, la solució del SIP es presenta com la més viable a hores

d'ara. Però els directius de les entitats financeres són conscients que aquestes unions virtuals, a la llarga acabaran en fusió. I, en aquest cas, els més grans s'acabaran imposant als petits. D'aquí ve la por d'algunes caixes de participar en una SIP integrada per entitats amb una dimensió molt superior a la seva.

La fusió de Catalunya avança. La segona gran fusió catalana va començar a desencallar-se la setmana passada. Caixa Catalunya, Caixa Tarragona i Caixa Manresa van presentar al Banc d'Espanya i a la Comissió Europea el projecte de fusió a fi d'obtenir el vist-i-plau per a accedir a un total de 1.350 milions d'euros del FROB. Aquesta xifra equival al 2,5% dels actius ponderats per risc de la nova entitat, fet que requerirà una anàlisi individualitzada per part de les autoritats comunitàries. Les tres entitats preveuen d'haver enllestit la fusió abans de dos mesos. Al desembre els consells d'administració de totes tres entitats ja van aprovar el projecte de fusió, que inclou la retallada de 395 oficines i de 1.300 llocs de feina, pactada amb els sindicats. Així doncs, la nova entitat tindrà 1.250 oficines i 7.600 treballadors.

La primera gran fusió de Catalunya, impulsada per Caixa Sabadell, Caixa Terrassa, Caixa Girona i Caixa Manlleu, arriba a la recta final. Preveu de començar a funcionar com a Unnim

Dilluns de la setmana passada, el consell d'administració de Sa Nostra va decidir, per sorpresa, de retirar-se del projecte de Banca Cívica amb Caja Canarias, Caja Navarra i probablement Caja Burgos.

a mitjan juny, moment en què hauran conclòs tots els processos administratius i legals. La nova entitat ja ha lliurat al Banc d'Espanya informacions complementàries que s'havien sol·licitat, si bé sap, de manera oficiosa, que Brussel·les no hi posa cap trava, perquè el projecte compleix tots els requisits. En total, els processos burocràtics hauran endarrerit la fusió sis mesos, si bé les directrius del projecte s'han mantingut intactes respecte a l'estratègia inicial de fusió.

La primera tongada de fusions o de SIP és la de les caixes d'estalvis, que a l'estat espanyol ja superen el 50% de quota de mercat. Hi ha un excés d'entitats i d'oficines, però també els bancs comencen a trobar-se abocats a redibuixar el seu futur. Alguns experts preveuen una segona tongada de fusions o absorcions en el món dels banquers. Si les caixes surten enfortides d'aquests processos, aquest camí serà inevitable.

Gemma Aguilera

Breus

El País Valencià i les Illes, a la cua en turisme

Segons l'enquesta de moviments turístics que elabora el Ministeri d'Indústria espanyol, el País Valencià i les Illes són les dues úniques autonomies que presenten dades negatives respecte a l'arribada de turistes estrangers al llarg del mes de gener.

Al conjunt de l'estat espanyol s'ha trencat la dinàmica descendent dels darreres mesos i hi ha hagut una pujada de l'1,1%, mentre que al País Valencià l'arribada de turistes estrangers ha baixat d'un 3% i a les Illes, d'un 32,7%. Segons l'enquesta, el resultat de les Balears han estat influïts per la inestabi-

Benidorm continua essent una de les destinacions valencianes preferides pels britànics.

litat meteorològica que hi va haver a les illes durant el mes de gener.

A l'enquesta es destaca l'alentiment de la tendència negativa del mercat britànic, que continua essent el principal país emissor de turistes.

Caixa Terrassa guanya 35,8 milions i fa grans provisions

L'entitat vallesana ha destinat 113 milions d'euros a provisions per a insol·vència, fet que explica que els beneficis hagin caigut d'un 27% respecte al 2008, tot i que el benefici d'explotació de Caixa Terrassa hagi crescut. Amb un benefici net de 35,8 milions d'euros, l'entitat ha registrat una morositat sobre el crèdit del 5,95%, i preveu que pugui arribar al 7,5%. Per això l'entitat ha engreixat tant el compte de provisions, tot mantenint una liquiditat elevada, per sobre de la mitjana del sector. El crèdit a les empreses s'ha duplicat respecte al 2008, 42,3 milions.